

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос се роди, браћо и сестре! Ваистину се роди!

Ваистину се Христос роди, и јуче прослависмо Његово славно рођење. Христос се родио као што Црква наша учи, као што стално понавља, ради нас људи и ради нашега спасења. Бог је толико заволео свет, човека, да је послао Сина свога Јединороднога да сваки који верује у Њега не погине него да има живот вечни. Зато се Господ родио у витлејемској пећини и живео међу људима, растао међу људима, учио људе, пострадао од људи, распет на Крсту и васкрсао ради нас људи и ради нашега спасења. Јуче смо, дакле, прославили тај велики и славни празник Рођења Христовога, а данас, данас, славимо ону која га је родила. Данашњи дан је посвећен Светој Богородици и назива се Сабор Свете Богородице. Зашто сабор? Зато што се народ сабирао сутрадан по Божићу да прослави ону која је Бога на земљи родила. И њу православни свет прославља не само данашњега дана када је њен сабор, него свакога дана, сваке молитве, сваке службе. Нема молитве где се не помиње Света Богородица. Јер је она постала не само мајка Господа Христа него је постала и мајка рода хришћанскога. Ми се њој обраћамо као својој матери, као својој мајци, у невољи, у жалости, у тузи, у искушењима. И она је увек спремна да чује наше молитве, да их прими и изнесе пре сина свога, да нашим молитвама придружи своје материнске молбе, те да нам тако њен син помогне и опрости нам грехе наше.

Света Богородица је, дакле, рођењем Господа Христа постала најсветије биће после Бога. Славнија од Херувима и извишенија од Серафима и свих анђелских сила небеских. Зато она када се представила и отишла из овога живота, њу је њен син васкрсао и вазнео на небо и сада она тамо са сином својим царује. Света Богородица је дакле, родила Господа Христа, гајила га и бринула о њему као свака мајка што брине. Али не само да је она бринула него је и Бог бринуо о Господу Христу као младенцу. Знао је Бог злу

намеру Иродову кад је рекао мудрацима: *Кад нађеће деће јавиће ми иде је да и ја идем да му се њоклоним.* Бог је знао са каквом намером је то Ирод рекао. Да је рекао да се нађе и да се погуби то дете, јер се уплашио за своју царевину. Рекли су мудраци: *Видесмо звезду на истоку, родио се цар, идемо да му се њоклонимо.* А Ирод, тада владар Јудеје, уплаши се вели, он, и Јерусалим с њим. Он се уплашио за своје царство, а зашто се Јерусалим уплашио? Од гњева Иродовога. Знали су јерусалимљани како је то opak човек, спреман на свако зло, спреман да погуби свакога и зато се и Јерусалим уплашио. Мудраци се не вратише Ироду, како каже свето Јеванђеље, него другим путем отидоше у своју земљу.

Господ је такође знао, Бог је такође знао, шта ће Ирод поново урадити, зато шаље анђела свога Јосифу у сну који му јавља: *Устани, узми деће и мајер њејову и бежи у Мисир, у Еџипат, јер ће Ирод тражити деће да њојуби.* Јосиф примивши ту заповест у сну испуни како му је речено и побегао је заједно са Светом Богородицом и малим Исусом у Египат, и тамо су живели док Ирод није отишао са овога света. Онда, анђео се поново јавља Јосифу и заповеда му поново: *Устани, узми деће и мајер њејову и врати се у земљу Израјеву.* И тако се испуњавају пророштва светих пророка који су све то предвидели и предсказали. *Из Мисира дозвах сина своја,* каже Исаија. И заиста кад се Јосиф вратио са својом светом породицом, уплашио се да иде у Јудеју јер тамо је царовао зли син Иродов Архелај, него је примивши опет заповест у сну отишао у Галилеју и настанио се у граду Назарету, да се опет испуни једно пророштво *да ће се Исус Назарећанин назваји.*

И тако, браћо и сестре, рођење Господа Христа је пратио промисао Божји. Не само да се роди и где да се роди, и од кога да се роди, него и како да постане Спаситељ света, да избегне мач Иродов, да избегне све оно што му је претило, његовом младом животу, да би могао да спасава људе својом науком, својом речју, својим животом, својим примером, својим страдањем и својим васкрсењем. Свему је

у томе Света Богородица пратила живот свога сина, и када је био разапет на Крсту она је била под Крстом као мајка, и како каже песма, *срце своје вешала на Крстѿ сина своја*. Значи и ту се испунило оно пророштво праведнога Симеона *да ће ти мач пробосѿи душу*. И када је Господ пострадао заиста тада је бол у мајчиној души био као прободена ножем.

То је данашњи празник, браћо и сестре, празник Свете Богородице. Наша сестра Дана и овога пута као на сваки празник Свете Богородице спремила је и овај колач и жито у славу и част Свете Богородице.

Помолимо се, браћо и сестре, Светој Богородици и сада и увек кад нам је невоља, да нам она буде заштитница и помоћница, да нас чува и упућује на прави пут како би смо живећи овде на земљи угодили Господу Богу, постали достојни Царства небескога и вечнога живота да би смо и ми тамо славили њенога чудеснога Сина са Оцем и Духом Светим и његову пресвету мајку Свету Богородицу сад и увек и у векове векова. Амин.

Срећан и Богом благословен празник. Христос се роди! Ваистину се роди!